wykład

Zarządzanie współbieżnym wykonywaniem transakcji Cz.2

Plan i cel wykładu

- Celem wykładu jest przedstawienie i omówienie podstawowych algorytmów zarządzania współbieżnym wykonywaniem transakcji.
- Rozpoczniemy od przedstawienia algorytmów blokowania.
 - algorytm blokowania dwu-fazowego.
- Następnie przedstawimy zjawisko
 - zakleszczenia i omówimy podstawowe algorytmy rozwiązywania zakleszczenia.
- Na zakończenie wykładu, przedstawimy i omówimy problem duchów.

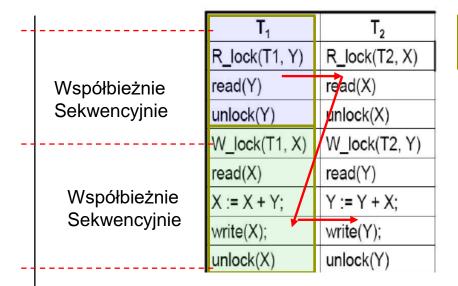
klasyfikacja algorytmów

Algorytmy zarządzania współbieżnym wykonywaniem transakcji możemy sklasyfikować następująco:

- algorytmy blokowania uszeregowanie transakcji wynika z kolejności uzyskiwanych blokad (algorytm blokowania dwufazowego – 2PL)
- 2. algorytmy znaczników czasowych uszeregowanie transakcji wynika z wartości znaczników czasowych związanych z transakcjami
- 3. algorytmy optymistyczne walidacja poprawności uszeregowania

algorytm blokowania

Wartości początkowe: X = 20, Y = 30

T1 -

Realizacja sekwencyjna:

T1 \rightarrow T2: **X=50 i Y=80**

1

Oś czasu

Realizacja sekwencyjna:

 $T2 \rightarrow T1: X=70 i Y=50$

2

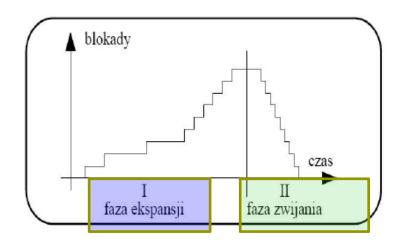
Realizacja współbieżna:

X=50 i Y=50

3

algorytm blokowania dwufazowego

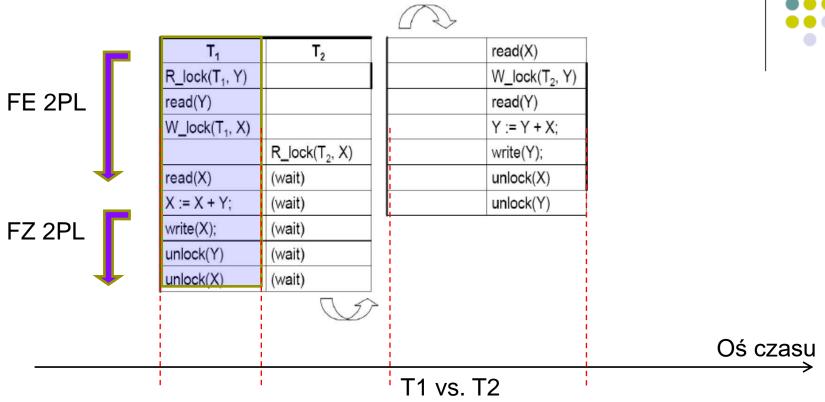
Algorytm podstawowy:

- 1.Każda operacja *read(X)* danej transakcji *T* musi być poprzedzona operacją *R_lock(X, T)* lub *W_lock(X, T)*
- 2.Każda operacja *write(X)* danej transakcji *T* musi być poprzedzona operacją *W_lock(X, T)* 3.Operacje *unlock(x,T)* dla danej transakcji *T* są wykonywane po zakończeniu wszystkich operacji *read* i *write*

Realizacja transakcji, zgodnie z algorytmem **2PL**, przebiega w dwóch fazach (stąd nazwa algorytmu): w fazie ekspansji oraz w fazie zwijania.

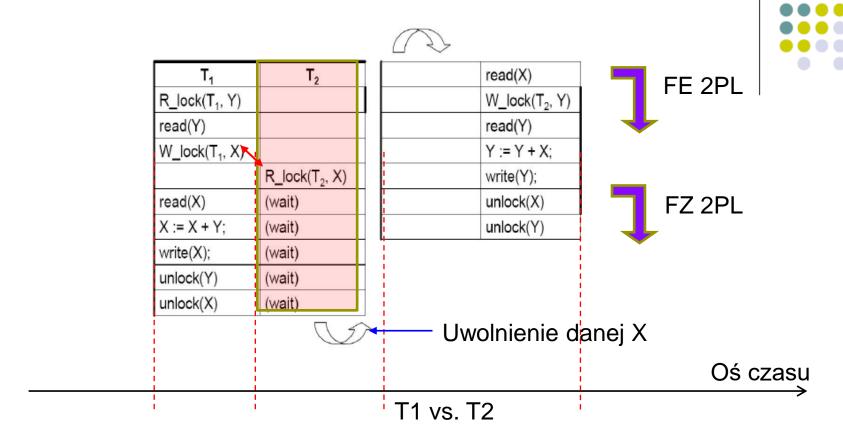
algorytm blokowania dwufazowego

Działanie algorytmu blokowania dwufazowego: przykładowa realizacja transakcji T1 i T2

algorytm blokowania dwufazowego

Działanie algorytmu blokowania dwufazowego: przykładowa realizacja transakcji T1 i T2

algorytm blokowania dwufazowego (3)

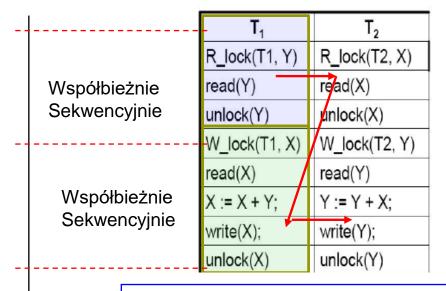
T ₁	T ₂	read(X)	
R_lock(T ₁ , Y)		W_lock(T ₂ , Y)] '
read(Y)		read(Y)	
W_lock(T ₁ , X)		Y := Y + X;	
	R_lock(T ₂ , X)	write(Y);	
read(X)	(wait)	unlock(X)	
X := X + Y;	(wait)	unlock(Y)	
write(X);	(wait)		
unlock(Y)	(wait)	 	
unlock(X)	(wait)		
			Oś czasu
		T1 vs. T2	

Końcowy stan bazy danych: współbieżna realizacja:T1 i T2 X=50 i Y=80.

WNIOSEK:

Przedstawiona realizacja współbieżna transakcji jest uszeregowalna

algorytm blokowania

Wartości początkowe: X = 20, Y = 30

Realizacja sekwencyjna:

T1 \rightarrow T2: **X=50 i Y=80**

1

Oś czasu

Realizacja sekwencyjna:

 $T2 \rightarrow T1: X=70 i Y=50$

2

Realizacja współbieżna:

X=50 i Y=50

3

Realizacja 2PL:

 $X=50 i Y=80 (T1 \rightarrow T2)$

4

zakleszczenie transakcji

Realizacja współbieżna T1 i T2

T ₁	T ₂
 R_lock(T ₁ , Y)	
read(Y)	
 	R_lock(T ₂ , X)
	read(X)
	W_lock(T2, Y)
 -W_lock(T ₁ , X)	(wait)
(wait)	(wait)
(wait)	(wait)
dead	lock

Przykład współbieżnej realizacji transakcji T1 i T2, zgodnie z algorytmem 2PL, przedstawiony na slajdzie

Realizacja obu transakcji ulega zawieszeniu

zakleszczenie transakcji

T ₁	T ₂
R_lock(T ₁ , Y)	
read(Y)	
	R_lock(T ₂ , X)
	read(X)
	W_lock(T ₂ , Y)
W_lock(T ₁ , X)	(wait)
(wait)	(wait)
(wait)	(wait)
dead	lock

Dwa podejścia do problemu zakleszczenia transakcji:

- Wykrywanie i rozwiązywanie zakleszczenia
- Zapobieganie wystąpieniu zakleszczenia

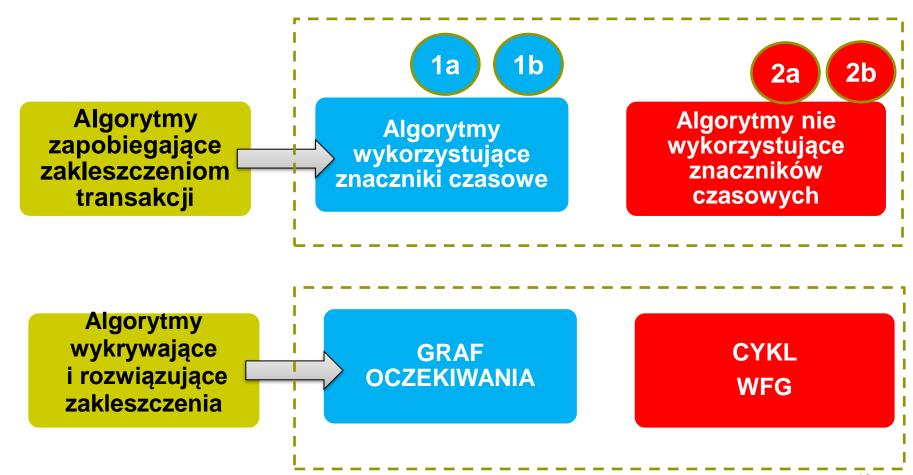
Oś czasu

<u>Przykład współbieżnej realizacji transakcji T1 i T2, zgodnie z algorytmem 2PL, przedstawiony</u> na slajdzie

Stan wzajemnego oczekiwania transakcji na uwolnienie zasobów nazywamy zakleszczeniem transakcji.

Algorytmy vs. zakleszczenia transakcji

zapobieganie zakleszczeniom transakcji (1)

- Algorytmy wykorzystujące znaczniki czasowe transakcji TS(T), nadawane w momencie inicjacji transakcji:
- wait-die: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Jeżeli TS(T_i) < TS(T_j) (T_i jest starsza T_j) wtedy transakcja T_i będzie czekać na zwolnienie blokady. W przeciwnym wypadku T_i będzie wycofana i restartowana z tym samym znacznikiem czasowym

wound-wait: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Jeżeli TS(T_i) < TS(T_i) (T_i jest starsza T_j) wtedy transakcja T_j będzie wycofana i restartowana z tym samym znacznikiem czasowym. W przeciwnym wypadku T_i będzie czekać na zwolnienie blokady

zapobieganie zakleszczeniom transakcji (1)

- Algorytmy wykorzystujące znaczniki czasowe transakcji TS(T), nadawane w momencie inicjacji transakcji:
- wait-die: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Jeżeli TS(T_i) < TS(T_j) (T_i jest starsza T_j) wtedy transakcja T_i będzie czekać na zwolnienie blokady. W przeciwnym wypadku T_i będzie wycofana i restartowana z tym samym znacznikiem czasowym

wound-wait: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Jeżeli TS(T_i) < TS(T_j) (T_i jest starsza T_j) wtedy transakcja T_j będzie wycofana i restartowana z tym samym znacznikiem czasowym. W przeciwnym wypadku T_i będzie czekać na zwolnienie blokady

zapobieganie zakleszczeniom transakcji (2)

- Algorytmy nie korzystające ze znaczników czasowych.
- no waiting: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Transakcja T_i będzie wycofana i restartowana z pewnym opóźnieniem czasowym.

 cautious waiting: Transakcja T_i próbuje uzyskać blokadę na danej X, tymczasem dana ta jest już zablokowana przez transakcję T_j. Jeżeli transakcja T_j nie czeka na uzyskanie innej blokady, T_i będzie czekać na zwolnienie blokady przez T_j. W przeciwnym wypadku T_i będzie wycofana i restartowana

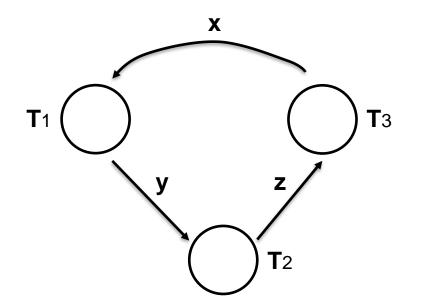

metody wykrywania i rozwiązywania zakleszczeń

Graf oczekiwania (waits-for graph – WFG))

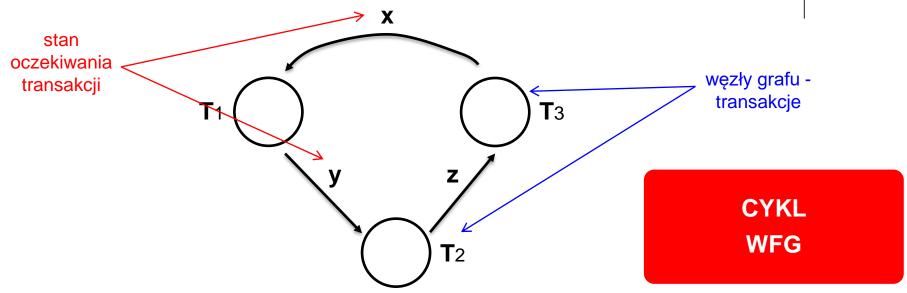
GRAF OCZEKIWANIA

Zakleszczenie jest zjawiskiem dość rzadkim i najczęściej obejmuje niewiele transakcji. Stąd taniej jest wykrywać zakleszczenia a następnie rozwiązywać je w momencie ich wystąpienia.

metody wykrywania i rozwiązywania zakleszczeń

Graf oczekiwania (waits-for graph – WFG))

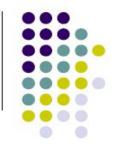

- □ transakcja T1 oczekuje na zwolnienie danej Y blokowanej przez transakcję T2.
- transakcja T2 oczekuje na uwolnienie danej Z blokowanej przez transakcję T3.
- transakcja T3, z kolei, oczekuje na zwolnienie danej X blokowanej przez transakcję T1.

Cykl w grafie WFG oznacza wystąpienie zakleszczenia w systemie

procedura wykrywania zakleszczenia (1)

Do budowy grafu WFG wykorzystuje się struktury opisujące blokady. Z każdą blokadą związane są dwie listy:

- lista transakcji, które uzyskały blokadę
- lista transakcji oczekujących na przydział blokady.

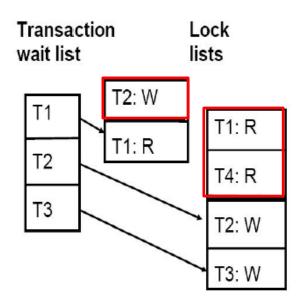
Obie listy mają postać ((Ti, mi),...), gdzie Ti – oznacza transakcję, natomiast mi – oznacza rodzaj blokady.

Do grafu WFG dodaje się łuk Ti → Tj, jeżeli zachodzi warunek:

- transakcja Tj należy do listy transakcji, które uzyskały blokadę, natomiast Ti jest na liście transakcji oczekujących, lub
- transakcja Tj jest przed transakcją Ti na liście transakcji oczekujących
- blokady "mi" oraz "mj" są niekompatybilne.

procedura wykrywania zakleszczenia (2)

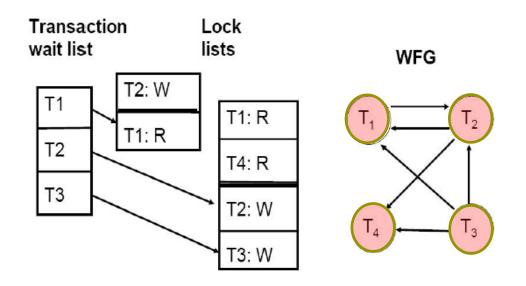
Działanie procedury wykrywania zakleszczenia

Pierwsza z danych jest blokowana przez transakcję T2: T2:W

Druga z danych jest blokowana przez transakcje T1 i T4: T1:R T4:R

procedura wykrywania zakleszczenia (2)

- □ Łuk (T1,T2) reprezentuje oczekiwanie transakcji T1 na T2 w odniesieniu do pierwszego zasobu.
- □ Łuk (T2,T1) reprezentuje oczekiwanie transakcji T2 na T1 w odniesieniu do drugiego zasobu.
- □ Łuk (T2,T4) reprezentuje oczekiwanie transakcji T2 na T4 w odniesieniu do drugiego zasobu.
- □ Podobnie, łuki (T3,T4) oraz (T3,T1).

W przykładowym grafie WFG występuje cykl obejmujący wierzchołki T1 i T2.

problem "duchów" (1)

T1: select * from emp where eyes ="blue" and hair="red"; T2: insert into emp

where eyes ="blue" and hair="red";

 $T1 \rightarrow T2$

Problem duchów: Jest konsekwencją przyjęcia określonej jednostki blokowania.

- ☐ Załóżmy, że transakcje T1 i T2 są wykonywane sekwencyjnie.
- □ Blokowanie realizowane na poziomie rekordów bazy danych: ⇒ niebezpieczeństwo nieuszeregowalności realizacji.

problem "duchów" (1)

T1: select * from emp where eyes ="blue" and hair="red"; T2: insert into emp where eyes ="blue" and hair="red";

T2 → T1

W odniesieniu do innej relacji, kolejność operacji transakcji T1 i T2 może być odwrotna.

Łatwo zauważyć, że w grafie uszeregowalności wystąpi cykl świadczący o nieuszeregowalności realizacji.

problem duchów (2)

- □ Łatwo zauważyć, że współbieżne wykonanie transakcji T1 i T2 może być nieuszeregowalne.
- Nie istnieje żaden mechanizm blokowania, realizowany na poziomie blokad rekordów, który zagwarantowałby rozwiązanie problemu "duchów".

□ Takie nowo-wprowadzane nazywane są "duchami".

lub usuwane rekordy

```
T1: select * from emp
where eyes ="blue" and hair="red";
T2: insert into emp
where eyes ="blue" and hair="red";
```

problem duchów (3)

PYTANIE

W jaki sposób zapobiec, aby transakcja T2 nie wprowadzała nowych rekordów do relacji emp w trakcie realizacji transakcji T1?

T1: select * from *emp*where eyes ="blue" and hair="red";
T2: insert into *emp*where eyes ="blue" and hair="red";

problem duchów (4)

ODPOWIEDŹ

Rozwiązanie problemu "duchów" wymaga wprowadzenia blokad hierarchicznych!

```
T1: select * from emp
where eyes ="blue" and hair="red";
T2: insert into emp
where eyes ="blue" and hair="red";
```

blokady hierarchiczne – ziarnistość blokad

hierarchiczny algorytm blokowania dwufazowego ->
realizacja blokad o różnej ZIARNISTOŚCI

Łączy mechanizm blokad fizycznych z blokadami intencyjnymi /predykatowymi/

Wykorzystuje immanentną cechę organizacji bazy danych jaką jest hierarchia ziarnistości danych

 hierarchiczna struktura BD pozwala na efektywną implementację hierarchicznego algorytmu blokowania

Problem "duchów" - wybór jednostki blokowania (1)

□ Jest konsekwencją przyjęcia określonej jednostki blokowania → efektywność działania systemu

Efektywność systemu: liczba transakcji na sekundę

 Wybór jednostki blokowania jest kompromisem między stopniem współbieżności systemu, a narzutem systemowym związanym z implementacją algorytmu blokowania

Problem "duchów" - wybór jednostki blokowania (2)

- przepustowość systemu rośnie wraz ze zwiększaniem precyzji blokowania (zmniejszaniem liczby zablokowanych danych i zwiększaniem liczby blokad)
- precyzyjne blokowanie jest kosztowne dla złożonych transakcji, które wymagają długiego czasu utrzymywania dużej liczby blokad
- blokowanie dużych jednostek danych wspiera złożone transakcje o dużej liczbie operacji, kosztem prostych transakcji o niewielkiej liczbie operacji.

Potrzebny jest protokół, który będzie wspierał oba typy transakcji, tzn.: taki, który będzie umożliwiał równoczesne zakładanie blokad na różnych jednostkach danych.

KONIEC WYKŁADU Cz. 2